

[Svend Heiselberg]

ordrer, uden at man går ud i licitation. Vi har andre værfter i Danmark, som er i vanskeligheder, end netop de to værfter, som den tidligere industriminister har peget på. Der er værfter i Nordjylland, Frederikshavn og Ålborg, der er Lindøværftet, og andre kunne måske nævnes – værfter, som er interesserede i og har behov for at få et stykke arbejde, i hvert fald få mulighed for at give tilbud på det. Der er ingen, der siger, når arbejdet udbydes i licitation, at hverken Helsingør eller Nakskov kan få de ordrer ind. Det betyder altså, at man skal forsøge at være billigst. Det er de konkurrenceforhold, erhvervslivet generelt har at arbejde under. Det bliver de to skibsværfter også i den givne situation nødt til at indstille sig på.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er til hr. Svend Heiselberg. Det har været kendt i mange år, at der er problemer i skibsværftsindustrien; det er jo ikke første gang, der er et værft, der er ude i en krise, og det er formentlig heller ikke sidste gang, der er et værft, der kommer ud i en krise. Men jeg synes, det ville være rart at få at vide f.eks. af hr. Svend Heiselberg eller af en repræsentant for et af de andre regeringspartier eller måske fra ministeren, som ikke har villet sige noget endnu: hvad er det for nogle overvejelser, man gør sig om den branche, der hedder skibsindustrien? Hvad havde man tænkt sig at komme med af forslag, der på en eller anden måde kan give et bud på, hvordan man kan sikre beskæftigelsen? Gør man sig overhovedet nogle overvejelser, eller står man bare og venter på, at værfterne skal udkonkurrere hinanden, sådan at der er et par stykker tilbage, der er kapitalstærke nok til at køre videre? Har man nogle bud på, hvad man vil gøre for at sikre den beskæftigelse, der er inden for skibsværftsbranchen nu, eller hvad vil man gøre?

Dohrmann (FP):

Jeg tror, det er forkert at sige, at socialdemokraterne befinder sig på lavere niveau, end de plejer at gøre, i dette spørgsmål. Nej, det er det sædvanlige socialdemokratiske, billige forsøg på stemmekøbspolitik. Socialdemokratiet har jo haft regeringsmagten, så det har skylden for hovedparten af de ulyk-

ker, der er sket. Først ødelægger man vilkårene, og bagefter kommer man så springende som den store redningsmand. Nu er det Helsingør og Nakskov skibsværfter, man vil favorisere. Når man så har favoriseret dem, er man med til at skade Lindø, Ålborg, Frederikshavn og alle de andre værfter. Når de så er kommet ned på knæene, skal man bare se. Så kommer socialdemokraterne springende igen og ønsker dem gang at optræde som de store redningsmænd. Det er det sædvanlige stemmefiskeri, vi har oplevet fra socialdemokratiet gang efter gang, og derfor er det på deres sædvanlige niveau, de befinder sig.

Jeg vil også sige til VS, som ellers gang efter gang har plæderet for, at man ikke skulle give støtte til hverken det ene eller det andet: tænk jer dog om en ekstra gang og spekuler lidt over, hvem man egentlig støtter i dette spil. Vi er da alle sammen enige om, at det er en katastrofe, at vi har så mange arbejdsløse. Også fremskridtspartiet ønsker fuld beskæftigelse i Helsingør og Nakskov og alle andre steder, men man skal ikke gøre det på bekostning af andre og oven i købet andre, som måske er i stand til at producere billigere, end det her er tilfældet.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Man må jo sige, at ringen er ved at være sluttet, når hr. Erling Jensen først i et tidligere indlæg erkender, at der nu ikke er nogen tidsmæssig forskel på, om man følger de sædvanlige procedureregler eller den fremgangsmåde, som hr. Erling Jensen ønsker, og han så samtidig siger, at vi skal gøre, som vi gjorde i 1977. Så er ringen sluttet. For hvad gjorde den socialdemokratiske regering i 1977? Da placerede den tre skibsordrer efter anvendelse af den sædvanlige procedure, og den ene kom til Helsingør.

Det, vi har ment i det radikale venstre, er præcis at følge den fremgangsmåde, som man valgte i 1977, og vi har nu fået bekræftet, at det ikke tager længere tid. Så synes jeg godt, vi kunne stoppe her. Vi har daglige demonstrationer af, at socialdemokratiet i andre sager ønsker at placere sig helt anderledes radikalt, end da man var i regering. Det er ikke nødvendigt, at man også bruger denne sag til det.

(Kort bemærkning).